

Jeden muzikant - Gott, Karel

Jeden muzikant se do kytary zbláznil
Od bílého rána jen brnkal nic víc
I lásky a flámy neprožíval s námi
A sám s dívkou být tak nevěděl, co říct

Do strun sáhnul a hrál
Byl v té chvíli král
Cejch svůj když vpálil do antén
Ze strun stříbrných
Hřměl vulkán
Zněl smích
Kvetly náruče chryzantém

On nespál, nejed'
Věčně hrál – třeba grátis.
Jen prázdný kamrlík
A mládí to tam
A já se ho ptával, zda má tohle smysl
Nemít ani flok, věčně žít takhle sám

Do strun sáhnul a hrál
Byl v té chvíli král
Cejch svůj když vpálil do antén
Ze strun stříbrných
Hřměl vulkán
Zněl smích
Kvetly náruče chryzantém

Pak lůžko ve špitále
A ticho a prázdno
Už málo jen času i sil ke vzdorům
Ale ten muzikant
Pane jo – ten si troufal
Popad' nástroj svůj a utek' doktorům

Do strun sáhnul a hrál
Byl v té chvíli král
Cejch svůj když vpálil do antén
Ze strun stříbrných
Hřměl vulkán
Zněl smích
Kvetly náruče chryzantém